Bəhram QARAÇAYLI

Tifan

Məni burdan uzağa
Qop, ay tifan, əs, apar
Şerimi bir yarpağa
Yaşlarımnan yaz, apar

Qubarlardan al məni
Tifan! Yola sal məni
Qoy itirə yol məni
Elə indi, tez apar

Qərib idim burda mən,
Çox qəm yedim burda mən,
Şeirə dedim burda mən
Qəmləri az-az apar

Gör yarıcan, canları
Ürəgləri qanları
Tifan qərə günləri
Daş üstünə qaz apar.

Ayrılıq

Ayrılıqdan qəlbdə yara var, dağlar,
Bağrım qandır, görmə üzüm sarıdır
Dərdim desəm, qara olar, qar dağlar,
Axıntı sel yaşım dağlar qarıdır.

Min şeir ürəyimdə, yazmaz qələmim,
Ağladım, yaşlarım oldu dərd qəmim.
Tar çaldım, irlədim ğərib sənəmi
Hanı cavanlığım? Ömrüm yarıdır.

Dilədim aşıqlıq ürək bağladım,
Gündüz həsrət çəkdim, gecə ağladım,
Bir on dörd gecəlik aya uğradım,
Dedim mətləbimi verən Tarıdır.

Qaraçaylı! Köyldə üz min dağ ola,
Ayrılıq, ömürlük bir dustaq ola,
Məhkum olam, öləm, leylim sağ ola
Başım kəssələr də, yara sarıdır.

Ağlaram

Nağad qəmlidir bu gecə,
Çalam sazımı ağlaram.
Güzgü önündə gör nicə
Baxıb özümə ağlaram.

Durna köçəndən golundən,
Yarpaq saralıb solandan,
Küçə payızdan dolandan
Qərə yazıma ağlaram.

Qaraçaylı, yaz dərdimi,
Şer içində düz dərdimi,
Mən bilirəm öz dərdimi
Dərdli sözümə ağlaram.

Dağlarımız sürü sürü
Bağımızda gül soluyur,
Görəndə bu payızları
Yaz yolunda bax ölüyür?
Yol gözləyən nərgisləri.

Mənəm para-para dumanlı dağlar

"Mənəm para para dumanlı dağlar"
Yazları unutmuş, qışlarım mənim.
Mənəm batmış qara, dumanlı dağlar,
Qar olmasa uçar daşlarım mənim.

Boz başım üstündən qaranquş köçdü,
Hər daşım üstündən bir kəylig uçdu,
Qar qocaltdı məni, otumu biçdi
Çoxdandır uçmuşlar quşlarım mənim.

Qar ayırdı məni obalığımdan,
Heç xəbər varları qocalığımdan?
Əriyə qarlıqlar ucalığımdan
Çayları daşdırar yaşlarım mənim.

Boylandım hər səsnən

Boylandım hər səsnən, ki yar yetişdi,
Yarpaqlar üstündən qaçan quşudu.
Tozlamış gözümə qubar yetişdi,
Qapıyı çalan da uçan daşıdı.

Yar yolu gözləyən boylanan aşıq,
Vuruldum, yoruldum, işim dolaşıq,
Üzümə duman o qubar yaraşıq
Bilmədim qismətim nəçün yaşıdı.

İncitmə, qurtar bu dustaqdan daha,
Ahlar yandırar bu yornaqdan daha,
Məcnun dır yorulmuş min dağdan daha
İlahi ayrılıq haçan xoşudu?

Gəl ki sən gələndə üz dağ göy olar,
Budaqda saralan yarpaq göy olar,
Payız ürəyimdə üz bağ göy olar,
Deyərəg buda bir keçən qışıdı.

Köçəm

Kaş qanad açıb uçam,
Asılam əsən yelə.
Buludları ilə köçəm,
Köçəm bir uzaq yerə.

Qoşulam qaranquşa,
Köçəri ötən quşa,
Göllərdən köçən quşa
Yetişəm ağır elə!

Bu qışlar arasından
Yağışlar arasından
Bayquşlar arasından
Ayrılam gülə-gülə!

Dedim qaşqayı

Dilim açılandan dedim qaşqayı,
Buldum el dərdini sazlar içində,
Ay sönməz ocağım, odum, qaşqayı!
Yanma kitablarda tozlar içində.

Toylarda gecələr uşaq kərəzdən.
Eşitdim Eyvəzdən, coşqun Arazdan,
Yetişdi Təbrizə şerim Şirazdan
Elimiz yandıgı, közlər içində.

Kəndimiz ağacı bir-bir kəsildi
Dağımız qarınan yaman basıldı
Söğüdümüh saçı, nədən yosuldu?
Qərə qış gizlənmiş yazlar içində.

Qaraçaylı, ağır el yurdu qaldı?
Dağları, quzusu, ya qurdu qaldı?
Qaşqayı dağıldı, bir dərdi qaldı
Ağır el, elə bu sözlər içində.

Asıman

Söylə görəm asıman
Beyə igid ağlayır?
Ahay aram asıman
Hanı bulud ağlayır?

Dağımızda var ağac,
Tabut olur, dar ağac,
Çay dibində bir ağac
Adı söğüd ağlayır!

Nə od, nə bir qor ocaq,
Şairliq bir kor ocaq.
Yurdumuzda bir ocaq
Bir sönük od ağlayır

Yaz ağacları

Gül solub saraldı, töküldü yarpaq,
Batdı ağır qara yaz ağacları.
Tifan qopdu bağda, qalxdı toz-torpaq
Şair! Dərin yara yaz, ağacları.

Solğun güllər iyi doldurdu bağı,
Bir köçən yaz dərdi öldürdü bağı,
Bir köçməyən payız, soldurdu bağı,
Bir qış qurrutdu az-az ağacları.

Çiçəklər dilegi birazca sudur,
Dayanış olgusu, ağac boyudur,
Bu bağ ölməzligi, nədəni budur,
Ayaq üstə ölən qoz ağacları.

Ay qış, yarpaqsızlıq bağını burax,
Ay şair, yaralı budaqlara bax,
Ay şer, yaşlarınan ürəklərdən ax
Qoy bitə, göyərə, söz ağacları.